shower; -LIGR, a. rainy, likely to rain; -SAMR, a. rainy; -SKÚR, f. shower of rain; -VATN, n. rain-water.

REIÐ (pl. -AR), f. (1) ride, riding (var honum þá fenginn hestr til reiðar); vera einn í r., to ride alone; þeir vóru beztir hestar at r., they were the best of ridinghorses; var þá ok sén r. þeirra, they were seen riding; (2) vehicle, carriage, chariot (Þórr á r. þá, er hann ekr, en hafrarnir draga reiðna); (3) clap of thunder (því næst flugu eldingar ok reiðar).

REIÐA (-DDA, -DDR), v. (1) to cary on horseback; hverr reiddi yðr Markarfljót, who put you across M.?; (2) r. e-t um (of) öxl, to carry a thing (poised) on one's shoulder (heinn hafði hann fyrir vápn ok reiddi of öxl); (3) to make one rock, shake, push (reiðit hana af baki, svá at hún falli í lækinn ofan); (4) to toss, of wind and waves (bátinn undir honum reiddi vindr ok straumr norðr með landi); impers. to be tossed about (reiddi þá ymsa vega); tók þá at r. saman skipin, the ships began to drive against one another; eu reiðir e-n veg af, it ends (turns out) in a certain way (vóru þá margir hræddir um, hversu af mundi r.); (5) to carry about, spread abroad (kann vera, at beir menn reiði orð mín úvitrlig fyrir alþýðu); (6) to brandish, swing, raise in the air (hann greip øxina ok reiddi upp); (7) to weigh in a balance (r. silfr, fé); (8) to pay (r. fé af hendi, r. verð fyrir e-t).

REIĐA, f. (1) attendance, service (vist ok öll r.); vinna e-m reiðu, to serve, attend; (2) accomodation (á þeim skógi var svá hörð reiðan þeirra, at ekki var at eta, nema börk af viði); (3) vera til reiðu, to be ready at hand (til reiðu er yðr hér vetrvist); konungr lét þat þegar til reiðu,

the king granted that at once; (4) henda reiður á e-u, to notice, heed (jarl spurði, hvert hann fœri þaðan; þeir kváðust eigi reiður hafa á hent).

REIÐA-LAUSS, a. without rigging.

REIÐAR-DUNA, -ÞRUMA, f. clap of thunder (eldingar ok -þrumur).

REIÐAST (DD), v. refl. to become wroth, get angry, e-u, at a thing (konungr reiddist Þórr jötninum).

REIÐ-FARA, -FARI, a., verða vel -fara, to have a good voyage (urðu þeir vel -fara ok tóku Þrándheim); -GATA, f. riding-way, bridle-path; -GÓÐR, a. good for riding (of a horse); -HESTR, m. riding-horse.

REIÐI, m. (1) tackle, rigging (allr var r. vandaðr mjök með skipunu); (2) harness of a horse, riding-gear.

REIĐI, n. = reiði, m. (knörr með rá ok reiði; hestr með öllu reiði).

REIÐI, f. wrath, anger; r. hleypr (rennr) á e-n, one gets angry; r. rennr e-m or af e-m, one's anger passes off; biðja af sér r. e-s, to ask one's pardon.

REIÐI-BOLA, f. fit of anger.

REIÐI-DUNA, f. thunder, = reiðarduna.

REIÐI-HUGR, m. wrath, anger; -LIGA, adv. angrily, frowningly; -LIGR, a. angrylooking, frowning; -MÁL, n. angry language (var þat meirr -mál en sannyrði); -MÆLI, n. = -mál.

REIÐING, f. (1) uproar, wild confusion; (2) spreading (of a report).

REIÐINGR, m. harness, riding-gear.

REIÐINN, a. prone to anger, hot-tempered (kappsamr mjök ok r.).

REIÐI-RAUST, f. angry voice; -SPROTI, m. rod of anger; -SVIPR, m. angry look, frown; -VERK, n. a deed done in anger; -POKKI, m. = -svipr.

REIÐI-ÞRUMA, f. clap of thunder.